

विज्ञानासोबतच भारतीय संस्कृती व परंपरेचे जतन करण्याचे आव्हान करणारं शिबीर.

विज्ञान शिबीर म्हटले कि फक्त विज्ञानाबाबतच मुलांमध्ये जागृती करणे, जिज्ञासा वाढविणे. परंतु हे शिबीर म्हणजे वर म्हटल्याप्रमाणे एक धाडसी प्रयत्न. यात विज्ञान तर होतेच सोबतच पुरातन भारताचा इतिहासही होता.

पहिले सेशन होते ते कीर्तनाचे. या किर्तनामध्ये भारतीय संतानी अंधश्रद्धा दूर करण्यासाठी केलेले प्रयत्न, स्वच्छतेचे महत्व पटवून देणारे संत गाडगेबाबा तर स्वतःच्या गुणांना योग्य न्याय मिळेपर्यंत प्रयत्न करणारे, कविराज भूषण या सगळ्यांमधून विद्यार्थ्यांना व आम्हालाही प्रेरणा मिळाली.

भारताची जडणघडण या विषयावर बोलणारे विनीत सर स्वतः बी. ई. सिव्हील इंजीनियर असून भारतातील अफाट परंपरेचे व संस्कृतीचे दर्शन करून दिले व आपण आपल्या संस्कृती व परंपरेचा का अभिमान बाळगू नये?, असा प्रश्न नक्कीच सगळ्यांच्या मनात निर्माण झाला असणार.

A.F. M. C., A. R. D. E. येथील भेटीनंतर विद्यार्थ्यांना करिअर सोबतच देशाची सेवा करणाऱ्या क्षेत्राची ओळख झाली. तिरंदाजी, रायफल शूटींग या सेशनचा विद्यार्थ्यांसोबतच आम्ही शिक्षकांनीही आनंद घेतला.

IISER व्हिजीट ने संशोधनाचे महत्व व व्याप्ती कळून आली. हसत खेळत विज्ञान शिकवित प्रयोगद्वारे संशोधनाच्या मार्गाची ओळख तेथील सरांनी करून दिली.

हरसुले सरांचा “पेशीत दडलय काय” हा विषय तर विद्यार्थ्यांना व आम्हा शिक्षकांनाही फार आवडला. ज्या पदधतीने सरांनी हा किचकट विषय सोपा करून सांगितला, त्यामुळे विद्यार्थ्यांना पेशीचा अभ्यास करताना वाटणारी विशेषतः डी.एन.ए. बदलची नक्कीच दूर झाली असणार.

प्लास्मा बॉल, भूमिती, हे कठीण वाटणारे विषय सुद्धा तितकेच सोपे वाटले. आकर्षक ते अंटार्टीक चे सेशन तर अंगावर काटे आणणारे होते. पेंग्विन पक्षाचे संपूर्ण जीवनचक्र याद्वारे समजवून घेता आले.

मधमाशांचे संगोपन या विषयाद्वारे मधमाशांबद्दल वाटणारी भीती दूर झाली. ‘प्लास्टिक’ या विषयाने आपणा सर्वांना पर्यावरणाच्या संरक्षणासाठी आपला हातभार कसा लावू शकतो याबद्दल मोलाची माहिती दिली.

शिविरातील सर्व शिक्षक टीम हि माझ्यासाठी तरी प्रेरणादायी आहे. भडभडे सरांनी घेतलेले खेळ, जोशी मॅडम व त्यांच्या टीमने घेतलेला हास्य योग व देओल मॅडमनी शिकविलेले योगासने याने तर मनाचा सगळा थकवा निघून गेला. रोजच्या दैनंदिन जीवनात आपण आपल्या शरीराला किती ताण देतो व तो ताण दूर करण्यासाठी योगासने किती आवश्यक आहे, याचा अनुभव मला येथे आला. स्वतःसाठी थोडा वेळ काढला तर दैनंदिन तानतणावाला आपण सहजरीत्या सामोरे जाऊ शकू.

शिविरातील राहण्याची, जेवण्याची व्यवस्थाही फार चांगली होती.

या शिविराने विद्यार्थ्यांची पुढील शिक्षण घेण्यासाठी बाहेर गेल्यावर काय करावे लागेल याची पूर्वतयारीच करून घेतली.

शेवटी एकंदरीतच हे शिबीर परिपूर्ण स्वरूपाचे होते.

आयुष्य जगण्यासाठी, ताणतणावाला सामोरे जाण्यासाठी तुम्ही तर संजीवनीच दिली.

- No Problem
- What Can I Contribute
- I can do it.
- पुंछने मे क्या जाता है ?

--Ms. Mahajan, Teacher from Dhule